

LA CIESCA
Aipenne

ESQUISSE D'UNE
TOILE NOUVELE

HERARDO
Kaitmaa

ESQUISSE
D'UNE
TOILE NOUVELE

ETA
Tautt

ESQUISSE
D'UNE
TOILE NOUVELE

ESQUISSE
D'UNE
TOILE NOUVELE

Reili Evarin puvustusluonnoksia Estonia-teatterin Gianni Schicchiin.

Helsingin Sanomat, 2 IV/98

Puccinin Il trittico on toimivaa ja hykerryttävää perusoopperaa

Puccinin *Il trittico* on toimivaa ja hykerryttävää perusoopperaa

Puccinin kolmesta pienoisoopperasta – *Il tabarro* (Päällysviitta), *Suor Angelica* (Sisar Angelica), *Gianni Schicchi* – koostuvan trilogian (*Il trittico*) valinta Estonia-teatterin ohjelmistoon on hyvä osoitus teatterin oivasta ohjelmistopolitiikasta. Harvoin koko trilogiaa voi nähdä saman illan aikana, vaikka sen yksittäisiä osia esitetäänkin usein.

Etukäteen saattoi ounastella, ettei mitään kovin radikaaleja näyttämöllisiä tai ohjauksellisia ratkaisuja olisi tulossa. Estoniasa ilmeisesti tähdätään hyvään, toimivaan perusoopperaan.

Kaikissa kolmessa oopperassa käytettiin ahkeraan pyörivää laavaa, mikä toikin *Päällysviittaan*

ja *Gianni Schicchiin* vahvan liikkeen ja toiminnallisuuden vaikutelman. Takaseinänä toimi lastenkirjoista tutuilla fantasiakuviolla maalattu kangas.

Ekonomisuus ja käytännöllisyys oli valttia näyttämökuvissa. *Gianni Schicchin* puvustukseen oli satsattu vähän enemmän, mikä toi esitykseen hulvatonta karnevalistista värikkyyttä.

Pienestä koostaan huolimatta Estonian orkesteri soitti yllättävän hyvin ja täyteläisesti. **Paul Mägin** käsissä orkesteri oli *Sisar Angelicassa* verraton instrumentti; hän osasi myös hillitä sitä laulajien oleskelussa äänessä.

Nuori **Olari Elts** johti trilogian muut osat innolla ja orkeste-

rin täydellä pauhulla sinänsä upeasti, muttei hän ollut vielä oppinut vaimentamaan säestyshetkillä orkesterin vyöryä.

Kuoro tuntui lähinnä opiskelijoista valitulta ja sen osuudessa on varmaankin skarppaamisen varaa.

Laulukoulutus kohtalonkysymys

Solistimiehitykset kertoivat teatterin laulajatilanteen pulmita. Laulukoulutus on selvästikin virolaisen oopperataiteen kohtalonkysymyksiä. Osaaminen vaihteli oopperasta toiseen erinomaisen ja kehnon välillä.

Päällysviitta oli tässä suhtees-

sa ongelmallisin. Esityksen valopilkku oli **Vello Jürna**, joka Luigin osassa todisti omistavansa aidon tenoriäänänen. Hän vain käytti sitä liiallisella voimalla, tavalla jolla ääni ei kauan säily.

Kädi Kosenkranius sai **Giorgettana** sopraanonsa kuulumaan vain kiskomalla. Pahinta oli **Väino Puuran Michele**: ääni häidin tuskin pysyi toiminnassa viisikymmentäminuuttisen teoksen loppuun saakka.

Sisar Angelica seisoo tai kaatuu keskeisen sopraanonimiroolin mukana. Liettuasta rooliin oli saatu nuori **Asta Krikšcuinaite**, jonka laulaminen oli hyvä näyttömaan oopperaperinteen jatkuvuudesta. Viehättävä ääni, joka ko-

hosi myös uljaisiin purkauksiin.

Gianni Schicchi teki mahtavan vaikutuksen sekä näyttämöllisellä että vokaalisella tasollaan. Vaikka **Teo Maiste** oli käheällä päällä, hän lauloi tyydyttävästi Simonen osan. **Valentina Taluma** Laurettana tarjosi varsin nautittavan tulkinnan suositusta aariasta *O mio babbino caro*.

Esityksen dynamona toimi **Jassi Zahharov**. Hänen Gianni Schicchinsä oli velmu hahmo Benny Hillin tyyliin: ilmeet, eleet ja liikkeet osuivat kohdalleen. Lisäksi hänen baritoninsa soi upeasti, täyteläisesti ja kykeni ylittämään orkesterin suurimman mekkalan. Verraton kyky!

Neeme Kuningas yllätti *Sisar Angelican* lopussa tuomalla näyttämölle pikku pojan asemasta enkelimäisen tytön. *Gianni Schicchissä* oli kaksi muuta näppärää ratkaisua: perintöä tavoitteleva sukulaisparvi myrkyttää alussa Buoso Donatin sen sijaan, että tämä kokisi luonnollisen kuoleman.

Lopuksi kuitenkin paljastuu, että kyseessä oli rahaajän kaksoisjuoni: Gianni Schicchin hädettyä uuden testamentin jälkeen räyhäsäkin talosta Buoso nouseekin pystyyn ja nauraa makeasti Giannin kanssa yhteisen kepposen onnistumiselle. Mikä ettei.

VEIJO MURTOMÄKI